

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēja finansiālo atbildību, ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, ciktāl Civildienesta tiesa neesot lēmusi par vienu no apelācijas sūdzības iesniedzēja iebildumiem attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu. Turklāt Civildienesta tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un esot sagrozījusi lietas materiālos esošo informāciju.
2. Otrais pamats ir balstīts uz procesuālo noteikumu pārkāpumiem apstrīdētā lēmuma sagatavojošajos aktos, apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un kļūdām tiesību piemērošanā, ko esot pieļāvusi Civildienesta tiesa.
3. Trešais pamats ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi no Komisijas un Civildienesta tiesas puses.
4. Ceturtais pamats ir balstīts uz kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu faktos, ko esot pieļāvusi Civildienesta tiesa attiecībā uz pirmo iebildumu, kas esot ticis izvirzīts pret apelācijas sūdzības iesniedzēju. Turklāt Civildienesta tiesa neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-104/15 U(*)/
Komisija 2016. gada 29. septembrī iesniedza Eiropas Komisija**

(Lieta T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A.-C. Simon, F. Simonetti un G. Gattinara)

Pārējie lietas dalībnieki: U(*) un Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā F-104/15 U(*)/Komisija;
- attiecībā uz tiesvedību pirmajā instancē tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa uzskatītu šo lietu par izspriežamu, noraidīt prasību kā nepamatotu un piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- attiecībā uz apelācijas tiesvedību nopriest, ka katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, kā arī pārkāpts aizliegums izspriest lietu *ultra petita*, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 53.–56., 60., 75.–78. punktu.

(*) Informācija dzēsta, ņemot vērā personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, interpretējot Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 20. pantu attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 31., 57.–60. punktu un no 61. punkta līdz 65. punkta pirmajam teikumam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 65. un 67.–79. punktu.

Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – Trasta Komerbanka u.c./ECB

(Lieta T-698/16)

(2016/C 441/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AS “Trasta Komerbanka” (Rīga, Latvija) un seši citi (pārstāvji – O. Behrends, L. Feddern un M. Kirchner, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītāju prasījumi:

- atcelt ECB 2016. gada 3. marta lēmumu anulēt AS “Trasta Komerbanka” bankas darbības licenci, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi VUM regulas ⁽¹⁾ 24. pantu un saistītās tiesību normas, kad Administratīvā pārskatīšanas padome ir pārskatījusi ECB agrāko lēmumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav rūpīgi un objektīvi izskatījusi un izvērtējusi visus faktiskos aspektus, tostarp bez ierobežojumiem to, ka ECB pienācīgi nereaģēja uz to, ka Latvijas vietējās regulatīvās iestādes iesniegtā informācija un dokumenti bija neprecīzi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi samērīguma principu, neatzīstot alternatīvu pasākumu pieejamību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi VUM regulas 19. pantu un preambulas 75. apsvērumu, un īstenojusi *détournement de pouvoir* [pilnvaru nepareizu izmantošanu].
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi tiesiskās palāvēības un tiesiskās noteiktības principus.